

At Leif Mikkelsen bliver sur og forlader Venstre, kan egentlig ikke overraske. Han blev også sur og svigtede sine vælgere, da han løb fra pladsen i Silkeborg Byråd for ca. 15 år siden.

SVEND FREDERIKSEN

Carl Nielsensvej 56, Nr. Lyndelse, Aarslev

Hvad betyder mest på MGP-aftenerne? Kærlighed til hjemlandet, fælles kultur/sprog med nabolandene – eller måske ligefrem musikken? Jeg tror, at jo længere vi beholder MGP, des mere vil musikken sejre.

JESPER STIG HANSEN

Odensegade 26, København Ø

Vindvid breder sig i Viby

Af Flemming Hansen, transport- og energiminister (K)

REGERINGEN har ingen planer om at tildele 1.000 km² af de danske farvande med havvindmøller, som Jyllands-Posten skriver i sin leder "Vindvid" 13/5.

Det er helt uforståeligt, at JP mod bedre vidende vil ledere læserne i sin kamp mod vindkraften.

Energistyrelsens direktør har allerede 28/4 påpeget i artiklen "Hus forbi, JP", at JP har misforstået havvindmøllerapporten.

Formålet med rapporten har alene været at kortlægge, hvor der kan etableres havvindmølleparker, når der tages hensyn til de mange interesser, der er på havet.

Der er ikke truffet beslutning om konkrete havmølleprojekter.

Det er ikke rigtigt, at regeringen favoriserer vindkraften i forhold til andre vedva-

rende energiteknologier. Både vindkraft og anvendelse af biomasse støttes i dag med 10 øre pr. kWh for nye anlæg. Vindmøllerne bliver imidlertid stadig mere konkurrencedygtige, så jeg er ikke i tvivl om, at vindkraften vil få en stigende betydning for energiforsyningen både i Danmark og i resten af verden.

Ambitiøs udbygning

Men regeringen ønsker ikke – som JP tror – delmål for, hvor meget vindkraft vi skal have.

Vi har både i EU og herhjemme arbejdet imod, at der opstilles specifikke mål for vindkraftandelen.

Ellers bliver udbygningen med vedvarende energi ikke omkostningseffektiv.

Jeg kan forsikre JP om, at regeringen ikke har overtaget Svend Auken's tanke.

Vi vil sikre en ambitiøs udbygning, så vi fordobler anvendelsen af vedvarende energi i Danmark til mindst 30 pct. af energiforsyningen i 2025.

Men det skal ske på en må-

de, så omkostningerne bliver så små som mulige for elforbrugere og skatteborgerne. Det drøfter jeg netop med oppositionen i øjeblikket.

JP henviser til en udtalelse fra en embedsmand i Det Internationale Energiagentur (IEA) forleden.

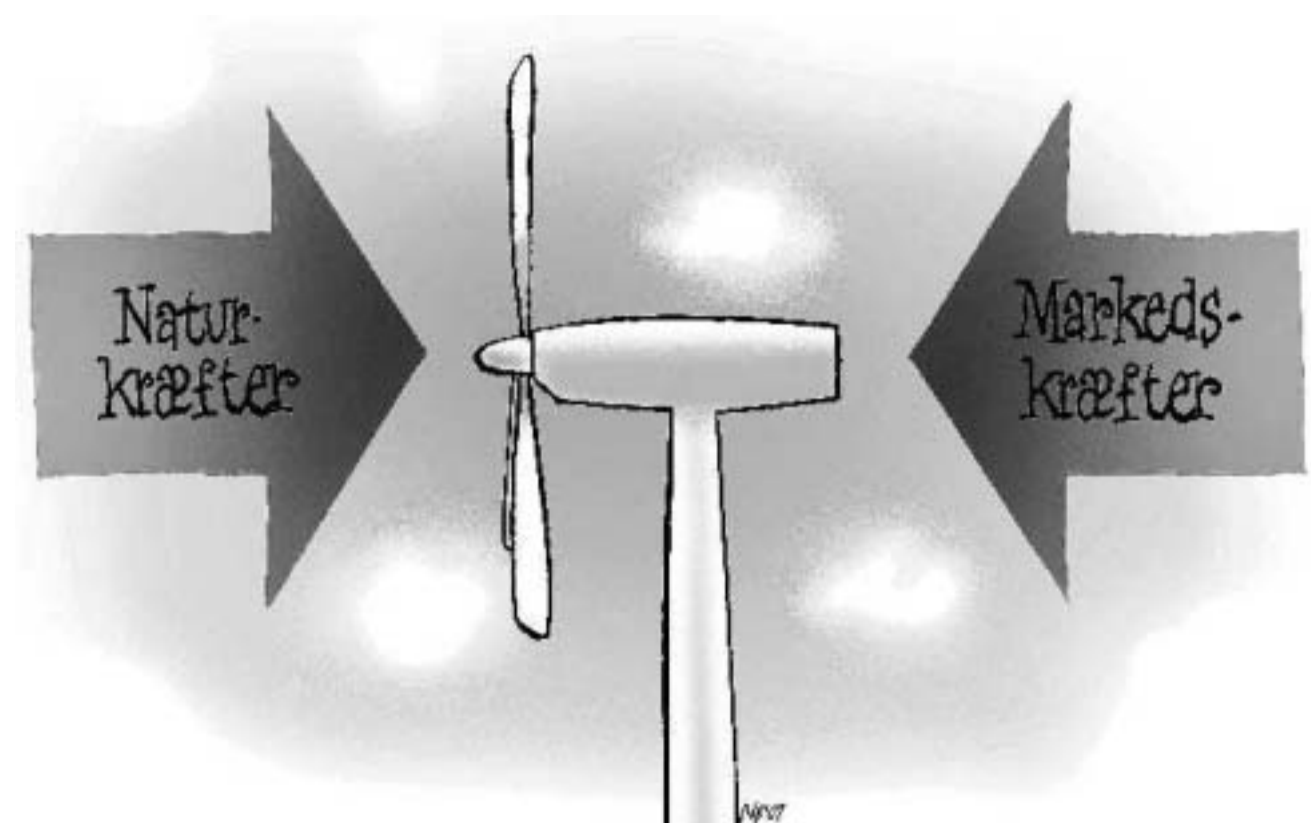
Jeg har selv været forundret over kritikken, som der ikke er dækning for. I sidste års landeeksamination roste IEA tværtimod Danmark for den markedsorienterede energipolitik, som regeringen har ført det sidste par år. Det gælder også udbygningen med vedvarende energi.

En fobi?

Jyllands-Postens læsere er næppe i tvivl om, at redaktionen i Viby er stærkt kritisk over for udbygningen med vindmøller.

Kampen mod vindmøllerne har desværre med tiden udviklet sig til en fobi, hvor synspunkter ikke længere baseres på fakta.

Lad nu ikke vindviddet gribe jer.

Vi konkurrerer gerne

Det er svært at konkurrere på fair vilkår mod kulkraften, der er købt, betalt og afskrevet af skatteyderne.

Af Rune Moesgaard, økonom, Vindmølleindustrien, Vester Voldgade 106, København V

I SIN leder 13/5 fandt JP endnu en gang under overskriften "Vindvid" plads til at holde liv i den heksejagt, som avisen i længere tid har drevet mod vindkraften. Markedsbaserede investeringer og omkostningseffektivitet hylles, og der advares mod, at udbygningen med vindkraft vil sætte markedskræfterne ud af spil.

JP slår fast, at investeringer i vindkraft vil kræve massive investeringer i overkapacitet til at dække de perioder, hvor vinden ikke blæser.

JP finder, at dette passer den kan ske ved investeringer i »backup-kapacitet baseret

på klimauafhængigt brændsel, hvilket vil sige fossile eller nukleare brændstoffer.«

Det er lidt morsomt, men desværre også temmelig skræmmende, at JP kalder fossile brændsler for klimauafhængige.

Men det illustrerer imidlertid ganske godt avisens manglende forståelse for energisystemet og den miljøudfordring, vi står overfor.

Vindmølleindustrien er tilhænger af markedskræfterne, men det må konstateres, at energisektorens historik set langt fra har været kendetegnet ved at være styret af markedskræfterne og heller ikke er det i dag.

De eksisterende kulkraftværker er købt, betalt og afskrevet af skatteyderne og elforbrugere under et system, hvor økonomiske tab var en umulighed. Det kan ingen andre teknologier – heller ikke vindkraft – konkurrere imod.

Klinger hult

Det klinger derfor hult, når JP skriver, at »vindkraften skal finde sit naturlige leje i den frie konkurrence, der på et rent markedsøkonomisk grundlag bør udfolde sig i Danmark.«

Markedskræfterne har endvidere kun begrænset evne til at tage højde for den

luftforurening og de klimaproblemer, der følger i kølvandet på fossile teknologier. JP henviser til, at kvotemarkedet skal klare alle problemer.

Men så længe kvoterne uddes gratis, er det de facto en investeringsstøtte til de fossile teknologier og derfor konkurrenceforvridende i forhold til vedvarende energi.

Markedskræfterne har også en del problemer med at håndtere forsyningsikkerheden.

Konkurrerer gerne

Fortsat afhængighed af kul, olie og gasleverancer fra ustabile regioner i verden må bekymre ansvarlige politikere og danske energiforbrugere.

JP er efterhånden en af de få, der synes, at markedskræfterne og kikkerten for det blinde øje er tilstrækkelige midler til at løse denne problemstilling.

Tages disse forhold med i betragtningen, er vindkraft endvidere konkurrencedygtig med de traditionelle fossile kraftværker.

Og under fair vilkår konkurrerer vindmøllebranchen gerne med de øvrige teknologier om at opstille den kapacitet, der kan producere den billigste kWh i fremtiden.

Frem mod 2015 – hvilket i energisektoren er meget kort tid – vil omkring 3.000 MW kulkraftkapacitet nå pensionsalderen, og der vil blive mangel på kapacitet. Udfordringen er nu at foretage en investering i det rette energimix med hovedvægten lagt på vedvarende energi.

I den forbindelse offentliggjorde Vindmølleindustrien 23/5 rapporten "50 pct. vindkraft – et paradigmeskrifte i dansk energiforsyning". Rapporten vurderer bl.a. de samfundsøkonomiske fordele og omkostninger ved udbygningen af vindkraft i Danmark. Rapporten er et konstruktivt indspil til de igangværende energipolitiske forhandlinger og forsøger – i modsætning til JP's leder – at give et nuanceret billede af vindkraftens rolle i det danske energisystem.

Rapporten vil kunne findes på www.windpower.org

SVAR

Med »klimauafhængigt brændsel« forstår brændsel, der leverer energi uafhængigt af klima og vejforhold. I lederen er det IEA og ikke JP, der gør sig til talsmand for EU's CO₂-kvotemarked.

Redaktionen

Khader koster velfærd

Af Rasmus Prehn, medlem af Folketinget (S), forskningsordfører

og Magnus Heunicke, medlem af Folketinget (S), trafikordfører

KOMMER Khader og co. til magten, må de ældre vente 14 dage eller længere på et bad, mens børnene i børnehaven kan gemme alt om en udflygt. Skolernes bøger og landkort vil stadig være fra før Murens fald, og sygehuse vil få flere patienter på gangene.

Partiets skattepolitik koster nemlig velfærd. Det må være konklusionen, efter at Ny Alliance har præsenteret skattelettelser for rundt reg-

net 50 mia. kr. Uden at fortælle, hvor pengene skal komme fra.

Virkeligheden er, at der kun er et sted at spare, nemlig på kernevelfærdsydelse. Lettelejerne derimod går til samfundets allerrigeste.

Krav om Khader

Og vi, som havde den opfattelse, at befolkningen efter-spurgte mere kvalitet i velfærden og ikke foretrak de nedskæringer, som en skattelettelser på så mange mia. kr. vil betyde. Det kan godt være, der er et folkekrav om at se mere til Naser Khader, men vi har i hvert fald ikke registreret et lignende folkekrav om ringere ældreomsorg, dårligere sygehuse, mere elendige forhold på skolerne og flere lukkedage i vuggestuerne og børnehaverne.

Alligevel står meningsmå-

linger jordskredsvejret til det nye parti, Ny Alliance. Derfor ønsker vi stifterne til lykke med lanceringen af det parti, som forhåbentligt vil fjerne det fasttomrede VKO-flertal.

Indtil videre ser det dog ud til, at Dansk Folkeparti netop kan fortsætte sit faste greb om magten.

For eneste mulige flertalsmulighed på højrefløjen (hvor Ny Alliance hører hjemme) er jo netop et samarbejde mellem VKO og Ny Alliance.

Paradoksalt nok sikrer Khader og co. dermed Pia Kjærsgaard fire år mere i magtens centrum.

Ønsker man en ny regering, der vælger velfærd og sætter Pia Kjærsgaard uden for indflydelse, er der altså intet nyt under solen. Her er Socialdemokratiet fortsat det bedste sted at sætte sit kryds.

Balance i familien

Af Marie Louise Bro Pold, hovedbestyrelsesmedlem, Forbundet Kommunikation og Sprog, Vorregårdsalle 61, Århus N

FAMILIE- og Arbejdslivs-kommissionens rapport udkom endelig forleden. Rapporten sender et klart signal til arbejdsgivere og politikere om, at en god balance mellem familielivet og arbejdslivet er muligt.

Men det forudsætter, at anbefalingerne gøres til en obligatorisk del af den lovgivningsindsats for et bedre arbejdsmiljø.

Det er således også ganske tydeligt, at der er brug for politiske indgreb, hvis det skal forhindres, at flere og flere går ned med stress i forsøget på at få kravene fra familien og arbejdet til at balancere.

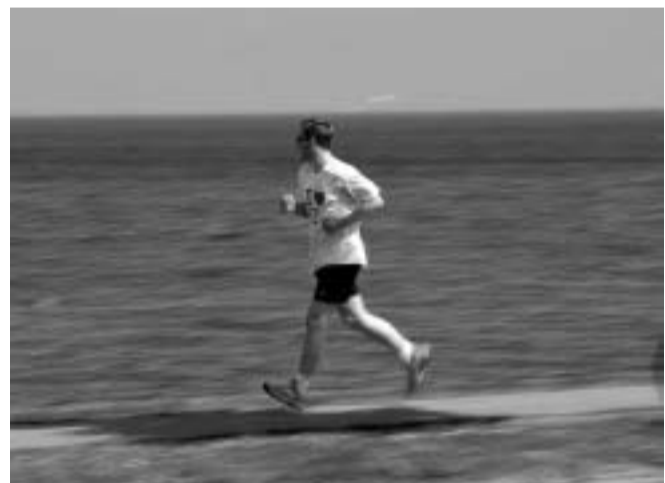
Erfaringer fra Sverige viser f.eks., at der er en klar sammenhæng mellem lovgivning og familiernes valg.

I Sverige er antallet af fædre, der tager barselsorlov, steget markant, efter at man indførte lønnet barsel øremærket til fædre. Det er derfor oplagt at indføre den svenske model for barselsorlov i Danmark.

Lønnet barselsorlov til fædre er dog ikke det eneste område, hvor lovgivningen kunne sikre ordentlige forhold for både børn og voksne.

Familie- og Arbejdslivs-kommissionens rapport lister en lang række mulige tiltag, f.eks. ret til frihed under børns sygdom, bedre forhold i daginstitutionstilbudene, udvidelse af hjemmeserviceordningen, afskaffelse af lukkedagene osv.

Som mor til to børn og tilslidvalgt håber jeg, at regeringen tør tage udfordringen op og arbejde for at gennemføre kommissionens anbefalinger, så det fremover sikres, at der er balance mellem familie- og arbejdsliv.

Tankerne på flugt en morgen langs vandet ved bugten i Århus. Foto: Ole Lind

Frihedens sommer?

Af Andreas Paulsen (V), Europabevægelsens & Europæisk Ungdoms Hovedbestyrelser, Falstersgade 57, 1., Århus C

DA JEG i sidste uge begyndte at fejre Danmark i Europa og Europa i Danmark med en løbetur i den smukke, grønne Marselisborg Skov med udsigt til Århus Bugten, var det med en ganske særlig opstemt følelse i maven.

Det vanlige mentale stadium af opløftet frihed, som forsommerens danske løvskov og havet fremkalder i mange af os, var intensiveret

betydeligt med visheden om, at den borgerlige familie (V, K, R) har fået et nyt og fjerde medlem. Liberal-demokratiske danskere er nu igen repræsenteret med en markant aktør på den nationalpolitiske scene.

Må dette blot blive en en-dydig sejr for den borgerlige danske åndsfrihed, hvis primære fjende paradoksalt nok er den borgerlige regerings magtfulde tredje ben. Må Ny Alliance – for Danmarks og for frihedens skyld – blot blive den længe ventede kile, der skyder (u-)Dansk Folkeparti ud på et indflydelsesløst sidespor i dansk politik.

En-vejs-rettigheder

Af Knud Pedersen, Villavej 24, Holstebro

ASMAA Abdol-Hamid skriver 15/5, at hun vil kæmpe med næb og klør, for at folk kan gå klædt, som de ønsker.

Så vender vi bare på hendes fordømmelse af de muslimske drenge i skolerne, der river kors af pigerne, som går med dem om halsen. Samt at hun fordømmer sine egne trofæller, der ikke accepterer, at man går med et kors

Frihedsorienterede forslag har det svært i vor tid.

Af STEEN STEENSEN, Vesterled 11, Rønnum

MAN VILLE have forsvoret det. EU-Kommissionen har fremsat et frihedsorienteret forslag. Det er oven i købet et tilbud, som letter arbejdet for småproducenter og den lille butik. Forslaget går ud på at fritage grønthandlere, grillbarer, købmænd, slagtere og bagere for egenkontrol med den almindelige hygiejne.

Lad det være sagt tydeligt. Den eksisterende overvågning af næringslivet er helt uacceptabel. I et frit samfund hører offentlig kontrol med private virksomheder ingen steder hjemme. Det er

en opgave for kunderne. Ganske frivilligt og uden betaling holder køberne øje med fødevarerne og smager dem yderligere til derhjemme.

Forbrugerne optræder som konger på markedet. Sådan skal det være, og den kontrol er tilstrækkelig. Leverandører og restauranter, der ikke tilbyder sunde menuer til en rimelig pris, går en kramp skæbne i møde. Til gengæld belønner forbrugere udbydere af tiltalende produkter.

Genialt system Dette selvregulerende system som konger på markedet. Det gælder om at gøre forbrugere tilpas, at højne varernes kvalitet og forretningsbetjening. Dog er egeninteressen langt fra enerådende ved disken. Både producenten og sælgeren ynder at gøre arbejdet godt. Det er en glæde at tale med tilfredse kunder.

Det selvregulerende system er frit og fuld af arbejdslyst. Desuden skaber den usynlige administration velstand. Frihed i produktion og omsætning får nemlig mennesker til at bestille noget. Og produktivt arbejde avler rigdomme. Det sagde den liberale økonom Adam Smith for en trehundrede år siden. Driftige næringsdrivende omsatte ideerne til penge. Derfor har Europa lagt hungersnøden og fattigdommen bag sig.

Forbrugernes frie valg på markedet er direkte demokrati. Offentligt formynderi og kontrol udgør derimod en autoritær kraft, som både tærer på velstanden og skaber forbitrelse. Det synes da at være en selvfølge, at EU's forslag om en lempelse af fødevarerkontrollen hilses velkommen fra alle sider.

Bremseklodderne hylér

Ak nej, bremseklodderne hylér allerede. Egeninteressen i toppen af samfundet fungerer helt anderledes. Frihedsorienterede forslag kommer af den grund ingen vegne i vor tid. Magten har ændret karakter. I liberalismens epoke var det selvregulerende mekanismer trumf. Nu råder de embedsregulerende kræfter. Enevældens tankegange nyder fremme i tiden.

Selvstændighedskulturen

I dagen fremføres de store ord af intellektuelle. Universiteterne har udrugnet en dominansklasse, der nok ved, hvori egeninteressen består.

mulighederne står til de embedsregulerende metoder.

Økologismen er en ideologi, der evner at bryde veje til magt. Danmarks Radio fører den frem. DR formår mere effektivt end nogen anden organisme at finde, opfinde og fremprovokere miljøskandaler.

Organismen viger ikke tilbage for at gejle seerne op mod private næringsdrivende. De øvrige miljøorganisationer gør det samme. Forbrugerrådet er på tilsvarende vis bestemmelysten. Det overlader helst ikke noget til forbrugernes egen dømmekraft.

Embedsregulerende og embedsregulerende. Her køber økologismen og den medfølgende politiske aktivisme for fulde omdrejninger.

I dag står fødevarerproducenter, slagtere, smørkøbmænd og pizzeriaer over for tre fjendtlige bastioner, Miljøministeriet, Fødevarerministeriet og Forbrugerrådet.

Ingen af dem kan få nok af økologisme og embedsregulering. Politikmagerne rækker ud efter forbrugernes kongeværdighed. Overmagten er overvældende. Nej, der kommer ingen lettelse i statens hersen med landets producenter og handlende.

Giv Merkel en bro

Af John Larsen, formand for BAT-kartellet, Kampmannsgade 4, København

NÅR statsminister Anders Fogh Rasmussen 22/5 mødes med sin tyske kollega Angela Merkel, bør han forære hende en fast forbindelse over Femer Bælt.

Beslutningen om en fast forbindelse kan ikke vente længere. De betydelige tilskud, som EU vil give til en fast forbindelse, har deadline 10/7.

Man skal hedde Flemming Hansen og være trafikminister i Danmark for at kunne spore tyske entusiasme for en Femer Bælt-forbindelse.

I Tyskland tæller denne forbindelse nemlig ikke meget, når talen falder på infrastruktur. I den tyske politiske debat er en Femer Bælt-forbindelse fuldstændig fraværende.

I det nordtyske område er man mere interesseret i at få motorvejs- og jernbaneforbindelser mellem de gamle hansestæder langs hele Østersøkysten fra Flensborg til Sct. Petersborg.

Man skal naturligvis heller ikke ret langt ned i Tyskland, for at kendskabet til og forståelsen for en eventuel Femer Bælt-forbindelse er helt fraværende.

De tyske udviklingsmuligheder går naturligvis i alle retninger, men de går mindst imod nord. For Danmark ligger mulighederne for økonomisk udvikling mod syd og øst. Vi kan ikke sælge meget mere til Norge, Sverige og Finland.

Derfor er en fast forbindelse over Femer Bælt også af meget større interesse og værdi for Danmark, end den er for Tyskland.

Danmark skal tilbyde vore tyske venner, at vi står for opførelsen af en fast forbindelse over Femer Bælt, mod at tyskerne selvfinansierer på deres side etablering af nødvendige landanlæg, der kan møde den faste forbindelse.

I Danmark har vi allerede udviklet en model for, hvordan vi økonomisk og organisatorisk gennemfører sådan et anlægsprojekt.

Sund & Bælt er således som skabt til at stå for opførelsen af en fast forbindelse over Femer Bælt.